

Charakteristika předmětu Tělesná výchova

Vyučovací předmět Tělesná výchova je samostatným předmětem v 1. - 9. ročníku. Vyučuje se 2 hodiny týdně. Skládá se z pěti činností: pohybové hry, gymnastika, lehká atletika, sportovní hry a turistika.

Vzdělávací obor Tělesná výchova jako součást komplexnějšího vzdělávání žáků v problematice zdraví směřuje na jedné straně k poznání vlastních pohybových možností a zájmů, na druhé straně k poznávání účinků konkrétních pohybových činností na tělesnou zdatnost, duševní a sociální pohodu. Pohybové vzdělávání postupuje od spontánní pohybové činnosti žáků k činnosti řízené a výběrové, jejímž smyslem je schopnost samostatně ohodnotit úroveň své zdatnosti a řadit do denního režimu pohybové činnosti pro uspokojování vlastních pohybových potřeb i zájmů, pro optimální rozvoj zdatnosti a výkonnosti, pro regeneraci sil a kompenzaci různého zatížení, pro podporu zdraví a ochranu života. Předpokladem pro osvojování pohybových dovedností je v základním vzdělávání žákův prožitek z pohybu a z komunikace při pohybu, dobře zvládnutá dovednost pak zpětně kvalitu jeho prožitku umocňuje. V tělesné výchově je velmi důležité motivační hodnocení žáků, které vychází ze somatotypu žáka a je postaveno na posuzování osobních výkonů každého jednotlivce a jejich zlepšování – bez paušálního porovnávání žáků podle výkonových norem (tabulky, grafy aj.), které neberou v úvahu růstové a genetické předpoklady a aktuální zdravotní stav žáků.

Ve výuce jsou využívány digitální technologie k získávání, vyhledávání, sdílení dat, informací a digitálního obsahu. Dále digitální technologie ve výuce tělesné výchovy slouží ke sběru dat o výkonech a jejich vyhodnocování, stejně tak, jako jsou jiné digitální technologie určeny k využití informací a k jejich následnému použití pro výuku.

Charakteristické pro pohybové vzdělávání je rozpoznávání a rozvíjení pohybového nadání, které předpokládá diferenciaci činností i hodnocení výkonů žáků. Neméně důležité je odhalování zdravotních oslabení žáků a jejich korekce v běžných i specifických formách pohybového učení. Proto se nedílnou součástí tělesné výchovy stávají korektivní a speciální vyrovnávací cvičení, která jsou podle potřeby preventivně využívána v hodinách tělesné výchovy pro všechny žáky nebo jsou zadávána žákům se zdravotním oslabením místo činností, které jsou kontraindikací jejich oslabení.

Vzdělávací obor tělesná výchova vychází ze současných trendů vedoucích k fyzickému rozvoji žáků a motivuje k dalším sportovním aktivitám. Tělesná výchova vede k uvědomění si významu pohybu pro zdraví. Směřuje k poznání vlastních pohybových možností a zájmů. Pohybové vzdělávání postupuje od spontánní pohybové činnosti žáků k činnosti řízené a výběrové. Žák poznává a posuzuje úroveň své zdatnosti, rozvíjí pohybové nadání. Předpokladem pro osvojování pohybových dovedností je žákův prožitek z pohybu a z komunikace při pohybu. Pohybové nadání jednotlivých žáků vede k diferenciaci činností a hodnocení výkonů.

Do jednotlivých ročníků je zapracována minimální doporučená úroveň pro úpravu očekávaných výstupů v rámci podpůrných opatření. Minimální doporučené úrovně slouží k tvorbě očekávaných výstupů v individuálním vzdělávacím plánu (IVP) konkrétního žáka s postižením od třetího stupně podpory (týká se žáků s lehkým mentálním postižením) na základě doporučení školského poradenského zařízení.